

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง
เรื่อง การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗

.....

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง ได้ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้สอดคล้องกับกฎหมายแม่บท และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับหมวด ๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง และโดยอนุมัติของ นายอำเภอหนองไผ่ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง แล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง “ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงาน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ให้กิจการต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง คือ

๑. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

(๑) การเลี้ยงโค กระบือ

(๒) การเลี้ยงสุกร

(๓) การเลี้ยง แพะ แกะ

(๔) การเลี้ยง ห่าน เป็ด ไก่

๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงและผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒) การฆ่าสุกร โค กระบือ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อการบริโภค

(๓) การผลิต การอัด การบรรจุ หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์ หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือ พืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์

๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๑) การทำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา เต้าเจี้ยว และน้ำพริกอื่นๆ

(๒) การทำปลา ร้า ปลาเจ่า การหมัก การดอง การตาก ผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น

- (๓) การตาก การต้ม การนึ่ง การเคี้ยว การทำปลาเค็ม เนื้อเค็ม หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์พืช
- (๔) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
- (๕) การผลิตน้ำเพื่อใช้ในการบริโภคและการอื่นๆ
- (๖) การผลิตลูกชิ้นด้วย เครื่องจักร
- (๗) การผลิต ไอศกรีม

๔. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตร

- (๑) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๒) การอัดฟาง
- (๓) การผลิตปุ๋ย จากมูลสัตว์ พืช และอื่นๆ
- (๔) กิจกรรมรถเกี่ยวข้าว รถบ่มนา
- (๕) การตาก การสะสม หรือขนถ่ายมันสำปะหลัง

๕. กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (๑) การกลึง การเชื่อม การตัด

๖. กิจกรรมที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

- (๑) การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมรถยนต์
- (๒) การซ่อม การปรับแต่ง การตั้งศูนย์ถ่วงล้อหรือเป็นอุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของรถยนต์
- (๓) การซ่อม การอัดผ้าเบรก ผ้าครัชท์
- (๔) การประยางรถทุกชนิดที่เป็นล้อยาง

๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้

- (๑) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน
- (๒) การทำเฟอร์นิเจอร์จากไม้

๘. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

- (๑) กิจกรรมที่เกี่ยวกับร้านเสริมสวย แต่งผม แคะหู ล้างตา ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๒) กิจกรรมเกี่ยวกับทางการแพทย์ (คลินิก)

๙. กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม สารเคมี

- (๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม และการขนส่งก๊าซ
- (๒) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ

(๑๐) กิจกรรมอื่นๆ

- (๑) การถ่ายเอกสาร
- (๒) การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อุปกรณ์ไฟฟ้า
- (๓) การก่อสร้าง
- (๔) การประกอบกิจการโกดังสินค้าทางการเกษตร
- (๕) การประกอบกิจการเกี่ยวกับปุ๋ย ยา ทางการเกษตร

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ

ข้อ ๕ ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดในข้อ ๔ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ ที่ใช้ประกอบการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๖ เมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันใช้ข้อบังคับนี้แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งกำหนดให้ควบคุมดังระบุในข้อ ๔ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดในข้อ ๔ ต้องปฏิบัติตามเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ประกอบการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดให้สมควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องอยู่ในทำเลซึ่งจะทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากสถานที่นั้นได้สะดวก
(๒) ต้องทำรางระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อน้ำโสโครกด้วยวัสดุลักษณะเรียบไม่รั่วซึมน้ำไหลได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำและรางระบายน้ำต้องไม่อยู่ในลักษณะที่ขัดต่อสุขลักษณะ หรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน

(๔) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าสถานที่ประกอบการส่วนใดควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุลักษณะป้องกันมิให้น้ำรั่วซึม หรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือต้องมีเครื่องช่วยระบายน้ำเครื่องป้องกัน กำจัดกลิ่น แก้ว มูล กลิ่นไอ หรืออื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้ประกอบกิจการจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน

(๕) ต้องจัดให้มีแสงสว่างและทางระบายน้ำให้เพียงพอ รวมทั้งต้องจัดสถานที่ให้สะอาดเรียบร้อยไม่เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ เชื้อโรค

(๖) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น

(๗) ต้องจัดให้มีที่รองรับ ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันถูกสุขลักษณะ

(๘) สำหรับสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องมีบริเวณที่ขังหรือปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ

(๙) สถานที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าต้องมีสถานที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๐) ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งอาจมีคำแนะนำหรือสั่งเพิ่มเติมเป็นการเฉพาะรายหรือเฉพาะกรณีได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๘ ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดในข้อ ๔ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะของการประกอบการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ตามกำหนดข้อ ๗ ให้อยู่ในภาวะอันดีอยู่เสมอ ต้องทำความสะอาดสถานที่ประกอบการให้สะอาดอยู่เสมอและรวมทั้งต้องดูแลรักษาพื้นที่และรางระบายน้ำให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๒) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓) ต้องรักษาสถานที่ให้สะอาดเรียบร้อยไม่เป็นที่อยู่อาศัยหรือเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ เชื้อโรค

(๔) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้าตรวจสถานที่ประกอบการ เครื่องมือเครื่องใช้ตลอดจนกิจการที่กระทำได้ในเวลาอันสมควร เมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

(๕) ต้องปฏิบัติตามทุกอย่างเพื่อให้ได้สุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๓

หลักเกณฑ์การขออนุญาตและอัตราค่าธรรมเนียม ค่าบริการ

ข้อ ๙ ผู้ประสงค์ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งมีการควบคุมตามที่กำหนดในข้อ ๔ ต้องยื่นเรื่องตามแบบ กอ. ๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่กำหนด

ข้อ ๑๐ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลและสภาพหรือลักษณะของสถานที่ที่กำหนดในข้อ ๗ ครบถ้วนและการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนถึงสุขภาพของประชาชนก็ให้ออกใบอนุญาตได้ตามแบบ กอ. ๒

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตแล้วแต่กรณีได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นการแจ้งตามวรรคก่อนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตแล้วแต่กรณีทราบ กรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือแจ้งหรือคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือปิดหนังสือนั้นไว้ที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าได้รับทราบหนังสือนั้นแล้ว ตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ยื่นออก ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักทำการของตน

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับลักษณะของการประกอบการตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๔ หากใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบถึงการสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมด้วยหลักฐานต่อไปนี้ คือ

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจภูธรในกรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิมกรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๑๕ การออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ กอ.๒ โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้พร้อมลง วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนหรือต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกใบต้นขั้วใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม พร้อมเล่มที่ เลขที่ วันเดือนปี ของใบแทนใบอนุญาตที่ออกใหม่

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบกอ. ๓ พร้อมชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุการต่ออายุให้ทำได้คราวละหนึ่งปี นับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ใบอนุญาตหมดอายุ

ข้อ ๑๗ การชำระค่าธรรมเนียมตามข้อบังคับนี้ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องชำระภายใน ระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ชำระภายในระยะเวลา ที่กำหนดจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของยอดเงินค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๘ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอใบอนุญาตให้ดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๑

(๒) ใบอนุญาตให้ดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๒

(๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๓

๔) คำร้องหรือคำขออื่นใดนอกจากที่ระบุข้างต้น (๑) - (๓) ให้ใช้แบบคำร้องทั่วไป

ข้อ ๑๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดใด ๆ ให้ผู้ประกอบการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามข้อบังคับนี้ถือปฏิบัติเพิ่มเติมเนื่องจากที่ได้กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ เป็นการเฉพาะกิจหรือเฉพาะรายได้

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๐ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบังคับนี้บังคับใช้ผู้ดำเนินการตามประเภทที่ข้อบังคับนี้กำหนดเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๑ ผู้ดำเนินการกิจกรรมที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบังคับนี้ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปและกำหนดในข้อ ๕, ๗ และ ๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดสะสมวัสดุที่อาจทำให้เกิดเพลิงลุกไหม้ได้ง่ายไว้ในอาคารหรือบริเวณอาคารและที่ดินเอกสิทธิ์ครอบครอง ต้องได้อนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ใดฝ่าฝืนปรับครั้งละไม่เกินห้าร้อยบาทถ้วน

ข้อ ๒๓ การประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทในชุมชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยเครื่องจักรกลหรือวิธีอื่น ๆ จะต้องควบคุม กลิ่น เสียง ควัน น้ำเสีย ทำให้เกิดผลกระทบต่อความสงบและสุขภาพอนามัยของประชาชน ผู้ใดฝ่าฝืนปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๔ ผู้ใดใช้พาหนะบรรทุกสิ่งปฏิกูลหรือมูลสัตว์อื่น ๆ ที่มีกลิ่นเหม็นเป็นนารังเกียจต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ทำการขนย้ายถ่ายเทหรือเปลี่ยนแปลงสภาพในที่สาธารณะ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ใดฝ่าฝืนปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับอนุญาต ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาตตามข้อ ๑๙ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

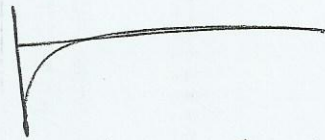
หมวด ๕ บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๖ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลทำด้วย รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายไพศาล ศิลปวัฒนานันท์)
นายอำเภอหนองไผ่

(นายอดุลย์ ปริณญาศรีเสวต)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด่าง

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดประเภทของกิจการ ให้เป็นกิจการ
เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนการรักษาความสะอาด
การควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต
การออกใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อ
สุขภาพ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบมาตรา ๓๑
มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ตราเป็นข้อบังคับองค์การบริหาร
ส่วนตำบลทำด้วย จึงขอเสนอร่างข้อบังคับนี้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทำด้วย เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

บัญชีรายชื่อและอัตราค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อท้ายข้อบังคับตำบล
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้วน เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม	หมายเหตุ
๑	การเลี้ยงม้า โค กระบือ ก. การเลี้ยงตั้งแต่ ๓ ตัว ขึ้นไปจนถึง ๑๐ ตัว ข. การเลี้ยงตั้งแต่ ๑๑ ตัว ขึ้นไปจนถึง ๒๐ ตัว ค. การเลี้ยงตั้งแต่ ๒๑ ตัว ขึ้นไป	๕๐ ๑๐๐ ๓๐๐	
๒	การเลี้ยงสุกร ก. การเลี้ยงตั้งแต่ ๓ ตัว ขึ้นไปจนถึง ๑๐ ตัว ข. การเลี้ยงตั้งแต่ ๑๑ ตัว ขึ้นไปจนถึง ๒๐ ตัว ค. การเลี้ยงตั้งแต่ ๒๑ ตัว ขึ้นไป	๓๐ ๘๐ ๒๐๐	
๓	การเลี้ยงแพะ แกะ ก. การเลี้ยงตั้งแต่ ๓ ตัว ขึ้นไปจนถึง ๑๐ ตัว ข. การเลี้ยงตั้งแต่ ๑๑ ตัว ขึ้นไปจนถึง ๒๐ ตัว ค. การเลี้ยงตั้งแต่ ๒๑ ตัว ขึ้นไป	๓๐ ๘๐ ๒๐๐	
๔	การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ ก. การเลี้ยงตั้งแต่ ๕๐ ตัว ขึ้นไปจนถึง ๒๐๐ ตัว ข. การเลี้ยงตั้งแต่ ๒๐๑ ตัวขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐	
๕	การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การชำแหละ การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. ฆ่าตั้งแต่ ๒๑ ตัวขึ้นไป	๑๐๐	
๖	การฆ่าสุกร โค กระบือ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การชำแหละ การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อการบริโภค ก. ฆ่าตั้งแต่ ๕ ตัว ขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑๐ ตัว ข. ฆ่าตั้งแต่ ๑๑ ตัว ขึ้นไป	๑๐๐ ๓๐๐	
๗	การทำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา เต้าเจี้ยว และ น้ำพริกอื่นๆ (ยกเว้นการรวมกลุ่มการผลิตในตำบล)	๑๐๐	
๘	การทำปลาร้า ปลาเจ่า การหมัก การดอง การตาก ผักผลไม้หรือพืชอย่างอื่น (ยกเว้นการรวมกลุ่มการผลิตในตำบล)	๑๐๐	
๙	การตาก การต้ม การนึ่ง การเคี้ยว การทำปลาเค็ม เนื้อเค็ม หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช (ยกเว้นการรวมกลุ่มการผลิตในตำบล)	๑๐๐	
๑๐	การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด	๑๐๐	
๑๑	การผลิตน้ำเพื่อใช้ในการบริโภคและการอื่นๆ	๑๐๐	
๑๒	การผลิตลูกชิ้น ด้วยเครื่องจักร	๑๐๐	
๑๓	การผลิต ไอศกรีม	๑๐๐	
๑๔	การสีข้าวด้วยเครื่องจักร	๑๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม	หมายเหตุ
๑๕	กิจการรถเกี่ยวข้าว	๑๐๐	
๑๖	การอัดฟาง	๑๐๐	
๑๗	การกลึง การเชื่อม การตัด	๑๐๐	
๑๘	การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมรถยนต์	๑๐๐	
๑๙	การซ่อม การปรับแต่ง การตั้งศูนย์ถ่วงล้อหรือเป็น อุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของรถยนต์	๑๐๐	
๒๐	การซ่อม การอัดผ้าเบรก ผ้าครัชท์	๑๐๐	
๒๑	การประยารรถทุกชนิดที่เป็นล้อยาง	๑๐๐	
๒๒	การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน	๑๐๐	
๒๓	การทำเฟอร์นิเจอร์จากไม้	๑๐๐	
๒๔	กิจการที่เกี่ยวกับร้านเสริมสวย แต่งผม แคะหู ล้าง ตา ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๑๐๐	
๒๕	การเกี่ยวกับทางการแพทย์ (คลินิก)	๑๐๐	
๒๖	การผลิต การบรรจุ การสะสม และการขนส่งก๊าซ	๑๐๐	
๒๗	การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมัน ปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ	๑๐๐	
๒๘	การถ่ายเอกสาร	๑๐๐	
๒๙	การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อุปกรณ์ไฟฟ้า	๑๐๐	
๓๐	การก่อสร้าง	๑๐๐	
๓๑	การประกอบกิจการโกดังสินค้าทางการเกษตร	๑๐๐	
๓๒	การประกอบกิจการเกี่ยวกับปุ๋ย ยา ทางการเกษตร	๑๐๐	
๓๓	กิจการกับรถปั่นนา	๑๐๐	
๓๔	การตาก การสะสม หรือขนถ่ายมันสำปะหลัง	๑๐๐	